

ଭାରତୀୟ କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଦ୍ୱାରା

ଭାରତରେ କାନ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ନଜି କାମରେ
ବିଶେଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ କର୍ମଚାରୀ ନିଜର
ଜୀବନକୁ ସଂଘର୍ଷରେ ଓ ଦୁଃଖମୟ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।
ଗ୍ୟାଲପ୍ ବିଶ୍ୱ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ରିପୋର୍ଟରୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ସାମାଜିକ
ଆସିଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ନେଇ ଭାରତର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ନେପାଳଠାରୁ ବି ଖରାପ ରହିଛି । ଗ୍ୟାଲପ୍ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ
ଭାରତରେ ମାତ୍ର ୧୪ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ କାମରେ ସଫଳ ଥିବା
କହିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟକ ଟଙ୍କା ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଘର୍ଷ
କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଦୁଃଖୀ ଥିବା କହିଛନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତ ନୁହେଁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ଏଇକି ସ୍ଥିତି ରହିଛି । ବିଶ୍ୱପ୍ରକରନେ
ହାରାହାରି ଭାବେ ୩୪ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ ନିଜକୁ ସଫଳ
ବିବେଚନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ଏହି ହାର
ଯଥେଷ୍ଟ କମ ରହିଛି ।

ଏହି ସବେକ୍ଷଣରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ୩୪ ପ୍ରତିଶତ ଭାରତୀୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଗ ଲାଗୁଛି ଯାହା ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ସର୍ବାଧିକ । ୩୫ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାପରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ହାର କିନ୍ତୁ ସବୁଠୁଳା କମ୍ ରହିଛି । ଶ୍ରୀଲଙ୍କାର ୨୨ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଆଫଗାନିଷ୍ଟାନର ୪୮ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ ବାପରେ ଥିବା କହିଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ କାମକୁ ନେଇ ଏଡ଼େଟା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥ୍ରେ ମଧ୍ୟ କାମ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଛୋଇରହିବାରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆଗରେ ରହିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ କର୍ମଚାରୀ ସଞ୍ଜୁଲି ହାର ୩୨ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି ଯାହା ବିଶ୍ଵର ହାରାହାରି ହାର ୨୩ ପ୍ରତିଶତଠାରୁ ଅଧିକ । ର୍ୟାଲ୍‌ପ ପକ୍ଷରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଶାରିରାକ ଓ ମାନସିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଶାଳନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳ, ସଂଘର୍ଷରେତ ଓ ଦୁଖୀ ଭଲି ତିନିଟି ବର୍ଗରେ ଭାଗ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧାନକୁ ନେଇ ସକାରାମ୍‌ବିମନ ମତ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳ ବର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ନକାରାମ୍‌ବିମନ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୈନିକ ଚାପ ଓ ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ଗତି କରୁଥିବା କହିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଘର୍ଷରେ ବର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଛି । ଶାରିରାକ ଓ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗୁଥିବା କହିଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ ବର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ଟ୍ରୀଟ୍ୟୁସନ୍ ଅଭିଭାବକ ପରିଷଦ୍ ଯେଉଁଠାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉତ୍ତର

ବାଉଳା ହୋଇଲେ
ଉଚ୍ଛବ୍ଦ ଉଗବାନ ତରୁ
କେହି ନପାଇଲେ (୧୫୪)

ଏକ ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
ପାପୀଙ୍କୁ ଡାରୁଛି (୧୫୭)

ଭାବ ଜାଣି ସେବା କଲେ
ଉଦ୍ଘାର ହେଉଛି (୧୪୩)

କଳ୍ପି ଯୁଗେ ଜଗନ୍ନାଥ
କାଠ ହୋଇଅଛି (୧୪୮)

ଦାରୁ ପାଲଟିଲେ
କହି ପାରିବ ଭକତ
ପ୍ରଭୁ ସେବିଥିଲେ (୧୪୯)

ପ୍ରକୃତ, ତେଣୁଠୁଟୋ
ତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ତଥୀ
ଶରୀରେ ଖେଳିଲେ
(୧୭୦)

କାଳୀବିରତ ଦ୍ୱାରା
ନିର୍ବିକାର ଭାବମାନ
ଗୁପତେ ଖେଳୁଛି (୧୭୧)
(କ୍ରମଶଃ)

ଏ ମଣିଷଙ୍କୁ ପଥର କରା କିଏ ?

କୁଣ୍ଡିତ ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ । ସେ
କୋଣାର୍କ ଦେଉଳ ହେଉ, ମନ୍ଦିର
ମାଲିନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଲିଙ୍ଗରାଜ
ମନ୍ଦିର, ଅବା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥ ଶ୍ରମଦିର ।
ଏବୁଠି ରାଜାର ନାଁ, ଜୟ ଜୟକାର ।
ମୂଳିଆ ଦେଇଛି ମୂଳ, ପଥର ବୋହି
ବୈଚାହି କୂର୍ମ ପାଲଚିହ୍ନ । ଶିଶୁ କୁଳଙ୍କର
ବର୍ଷ ବର୍ଷର ଶ୍ରମରେ ଗଢା କାର୍ଯ୍ୟମ୍ଭ୍ରମ ।
ଏତେ ଯେମେତି କାଳ ସବୁ ମେହେନ୍ତତା
ମଣିଷକୁ ଚଳୁ କରି ଦେଇଛି ! ସାରା
ଜୀବନ ପଥର କାଟି କାଟି ସେମାନେ
ପଥର ହୋଇଛନ୍ତି । ତାକୁ ପାଷାଣ
ନରିଛି କିଏ ? ଏଇ ରାଜା । ତଥାପି
ସେଇ ଶୋଷିତର ଜୟଗାନ । ରାଜା !
ମୋ ରାଜା !

ପ୍ରତିଟି ସର୍ଜନା ମୂଳରେ ମୂଳିଆର
ଅବଦାନ । ତା' ଶ୍ରମର ମୂଳ କିଏ
ଦିବନା । କିଏ ବୁଝେନା ତା' ଅନ୍ତର
ବେଦନା । ଶୋଷଣ ଉପରେ ଶୋଷଣ ।
ଏହି ଏହି ବିଚର ପାଲଟି ଯାଏ ନିଦା
ପଥର । ଶେଷ ହୁଏନା ଶୋଷକର
ଅତ୍ୟାଗର, ବିଞ୍ଚିଆର ନାଲି ଆଖି,
ପିଲାବାଲାର ନିର୍ମିମ ଆଦେଶ ।
ଶୋଷିତଟି ନାଚାର । ନାହିଁ ଧନ, ଜନ
ବଳ ଅବା ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର ସାହସ
କିନକ । ମଥାପିଟି ସବୁ ସହିଯିବା ସାର ।
ଶେଷରେ ସେ ହରାଏ ତା'ର ଚିନ୍ତା
ଗାଇ । ବୋଧଶକ୍ତି ବି । ତା' ପାଇଁ
ଦିନରାତି ସଧାନ । ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲା, ସଂସାର
ତା' ପାଇଁ ସାତ ସପନ । ଏମିତି ଜଣେ
ପଥର କାରୁଥିବା ମଣିଷ ଭାବାସ ।
ଦେଖିନ୍ତି ତା' ମାଲିକ ରାଜାଙ୍କୁ । ତଥାପି
ଜାଙ୍କରି ଆଦେଶ । ଗଡ଼ ତୋଳାହେବ,
ମଧୁପୂର ଗଢା । ଗଦା ଗଦା
ପଥରଲୋଡ଼ା । ଭାମ ଦାସ ଆଗରେ,
ତା' ପରି ଶହ ଶହ ପଥର କଟାଳି ।
ମାଲମ ତାଳିଲା । ଦିନ ପରେ ଦିନ, ମାସ,
ବର୍ଷ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ । ପାହାଡ଼ ଛାତି
ପାଇବାର ନାହିଁ ଅନ୍ତ । ମଧୁପୂର ଗଡ଼
ପୁଣ୍ୟ କେଳିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ନିର୍ମାଣ ପରେ
ନିର୍ମାଣ । ସେଦିନ ପଦର ବର୍ଷ ବୟସର
ଭାମ ଦାସ । ଚିକୁଣ ଶରାର କାନ୍ତି ।
ଆରାକୁ ଅଧର ତଳ । ବିମଳ ଲୋଚନ
ଜ୍ୟୋତି, କୋମଳ ବଦନ, ନିରଳସ
ତାଳି, ନିରାଭରଣ ଦେଶ - ଏବେ ସବୁ

ପାଳଟ । ଭୂମି କମ୍ପିଲେ ପର୍ବତ
ସମୁଦ୍ର ପର୍ବତ ହୋଇଯାଏ ।
ଏଇ ଭାବ ଦାସ । ସେ ପଥର
କେହି ଜାଣିପାରୁନି । ଗାତିରେ
ହି, ଯୌବନର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁନି ।
ବାଟ ଚାଲୁଛି କାହାକୁ ପଥ
ନିନି । ନିତି ପଥର କଟାଇ ଶବ୍ଦ ।
ବାଣୀ ଦେଉଛି ପାହାଡ଼ ତଳି
। ଏବେ ଭାବ ଦାସ ମଣିଷ
ପଥର । ଏ ମଣିଷଙ୍କୁ ପଥର କଲା
ଏଇ ରାଜତସ୍ତ । ଏହାରି ଉପରେ
ତ ଚମକାର ଗପଟେ - “ଏ
ପୁ ପଥର କଲା କିଏ ?” ଗଞ୍ଜିକ
ସ୍ଵର୍ଗ ଗୋଦାବରାଶ ମହାପାତ୍ର ।
ଗର, ବସିଖିଆର ଅତ୍ୟାଚାର ।
ପରିଷ ଉପରେ, ପ୍ରକୃତି ଉପରେ,
ବଶ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ।
ତର ଲହୁ ଲୁହର କରୁଣ କାହାଣୀ
ଅନ୍ତର୍ଭୟର ।

ଗଡ଼ ପର୍ବତ । ନିଶ୍ଚଳ, ନିଶ୍ଚନ୍ଦ ।
ମାନ ଧାନ ମଗ୍ନ ରଷିଷମ ।
ତତିହାସ ଅଜଣା । ଏବେ ତା’
ରେ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ତ ରୁଲତା ।
ପତ୍ର ଶୋଭିତ । ଫୁଲ ଫୁରି
ତା’ ଦେହଟା ବି ନିର୍ମାଣ ।
ନବ ଠାରୁ ତେର ଦୂରରେ ।
ତୁ ବସା ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ପକ୍ଷାର
ମିରିତ ସ୍ଵର । ବରଶା ରାଣୀ,
ମଧ୍ୟାଳକୁ ଧୋଇଦିଏ । ସୁର୍ଯ୍ୟ,
ତାର । ଜାତି ଜାତି ବେଶରେ
ଦି ଦିଅନ୍ତି । ବଡ଼ ମନଜିଶା
ବା, ସୁରତି । ଏ ମଧ୍ୟପୁର
‘ପର୍ବତ’ । ପାହାଡ଼ ତଳି ଜଙ୍ଗଳ,
ଗନ୍ଧ ବିଷାରା । କେହି କେବେ
କୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଯିବା କି
ବା । ହଠାତ୍ ଦୃଶ୍ୟପରି
ଗଲା । କେତେଜଣ ଆସିଲେ ।
ବାଜୁଆଏ । ପାହାଡ଼ ତଳଟା ମପା
ହି । ଗଛପତ୍ରରେ ଚମକ,
ରେ ତଳି ତଳି ପତ୍ରମାନେ
ହି - “ଏ ରାଜ୍ୟରେ ପୁଣି ଏକି
ଭାନ ?” କେଇଟା ଦିନ
ତ । ଆରୟ ହେଲା ଅତ୍ୟାଚାର ।
ଆଜର ନିର୍ମମ କୁଠାରଘାତ ।
ତୁମ୍ଭିଲେ ଦୂମ, ମହାଦୂମ । କେଉଁ

ହଣା ତ ଆର କା'ର ମୂଳ
ହାର ଶୁଣ୍ଟ କଟାଗଲା ।
ଶ୍ଵର, ଶ୍ରୀହାନ । ଏତିକିରେ
ଥାବି । ଚାଲିଲା ଶିକାର ।
୧ ଜୀବଗଣ ଶିକାରୀ
ବୁଲୁହଣା । ଶର, ଖଣ୍ଡର
ବାବଜନ୍ମ ଶୂନ୍ୟ ହେଲା
ଶୁରୁ ଏ ମଣିଷମାନେ,
ଜଙ୍ଗଲର ପ୍ରାକୃତିକ
ଦେଖି, ସୁଷମା । ଏବେ ସେ
ନା, ବାଲ ବିଧାରାର ଶାନ୍ତ
ବନରାଜ୍ୟରେ ହାହକାର ।
ଦାୟୀ ଏ ଶିଶ୍ରୂଷ୍ୟରଙ୍ଗା
ନ । ଏଣିକି ପାଳି
ପାହାଡ଼ର । ଚାଲିଲା
, ଲୁହାର ଶାବଳା । ତା'
କୁଳୁରା ମୁକୁରା କରି
ଗୋଟା ପରେ ଗୋଟା
ଗଢ଼ ଶଗଡ଼ ରଙ୍ଗମଟି,
ଦେଖି, କେତେ ଧୂଳିମଟି ।
ଲୁହା ଚାଲିଲା । ସବୁ ଆଡ଼େ
ଲା ନଅର ତୋଳା ହେବ,
ନ ନଅର ।

, ଅପୂର୍ବ ଏହାର ରଙ୍ଗ
କର ଭିତରେ ଦାପମାଳା,
ବିଷକ୍ତିଶା । ବିଳାସପ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ବଗଣା । ନଅର ଭିତରେ
ହିଲେ । ରାଣୀ ବି ।
ତ ଆନନ୍ଦ ଉପସବ, ବାଇଦ
ର୍ଯ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ସର୍ବର
ଗଢ଼ର ନାଁ ମଧ୍ୟପୁର ଗଢ଼ ।
ତ ଖଣ୍ଡକର ନାଁ
। ଜଙ୍ଗଲକଟା, ପାହାଡ଼
ଗଢ଼ ନିର୍ମାଣ ଚାଲିଲା ।
ନାହିଁ, ପୁଣି ଘର,
ଦେବ ମନ୍ଦିର । ପ୍ରସ୍ତାବ
। କହନା ପରେ କହନା ।
କହନା । କି ଏ ବା
ପାରିବ ? ଗଢ଼ର ଉଆସ
କା । ସେଇ ଦରଭଙ୍ଗା
ର ଭିତରେ କିଏ ରହିଲା,
କିଏ ହିବାବ ରଖିଛି ?
ଦାସ, ତା' ପରି ଆହୁରି
ଆଦରି ନେଲେ
।

ଗତି ହେଲା । ପାହାଡ଼ ପଟା ହେଲା । ରାଜା କାଳୀ ଗଲେ । ତଥାପି ରାଜାର ବିରାମ ନାହିଁ । ଗଲେ । ଯୁବବାଜ ପୁରୁଣା ଦେବାନ ବାନ । କାଳେଶ୍ଵର ବଦଳିଗଲା । ଏମିତି ହେଲା; ମାତ୍ର ପର୍ବତରୁ ହେଲାନି । ସବାକୁ ଠକ୍ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶର । ତୁ ଗଡ଼ ଶର, ନିତି କାନରେ ପଡ଼େ । ଲେନି, କିଏ ସେ ବାସାରୁ ଦମକେଇ ଅସହାୟ ଜଣକ ମନୁଷ୍ୟ, ଜାଗିରେ ପଥରକଟା । ବୟସ ଆଶି । ଜଙ୍ଗଳ ତା'ର ମୂଳ । ନିତି ପଥର ମାମ ଦାସର କଥା । ହାସ ସହ ସଂଖ୍ଯିଷ୍ଟ । ବକଳା କାଢ଼ି ଡାକୁ ରେ; ମାତ୍ର ରାମ ଲେ ମଧୁପୁର ଗଡ଼ ।
 ଗମକ ବାଜିଲା । ତୁଷ୍ଟ । ଗମକିଆ ପାଠି । କାଟି ବଢ଼େଇ ଭାମଦାସ । ରାମ କାଟା ଗଛ ଦିଦରେ ପଥର ଖଣ୍ଡ ସେ ଗଡ଼ ପର୍ବତ ଭିତରେ ପୁରୁଷ ସେଇ ଭାମ ସ୍ମରଣେ ହେଲା, ପାଇଲା । ସେ ପରା ଯାଜାର ଆଦେଶ ! ପ୍ରତ୍ୟାଶା ବିହାନ । କୁହାୟାଇପାରେ ପର, ତରୁଲତା କିମ୍ବା ନ ପଥର ଖଣ୍ଡ ! ବ ଘୋରିଯମୟ । ଉଆସ, ନଥର, ବାନ - ଏଷବୁ ଚିଟି ପଥରରେ

ଦୁଇଟିଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ବସୁଦେବ ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ ଗଲାବେଳେ
ଏହା କେବଳମେ ହିଂସା କାହାରେ

ବ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟିତ୍ତା

ପୁଣ୍ୟ ହେଲେ କୁଳ ଧରି ସ୍ଵାଧୀନ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ରାଜି ହେଲେ କହିଲେ ତଥାପ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ କୋଳରେ ଦାସର ସୁଗରେ ମଥୁରା ନଗରାରେ କୃଷ୍ଣ ଅବତାର ହୋଇ କନ୍ତୁ ନେବି ଚିତ୍ତା କରନାହିଁ । ଏହିକି କହି ଶ୍ରୀହରି ବିଷ୍ଣୁ ସେଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାନ ହୋଇଗଲେ । ଉଗବାନ୍ କର ଆର୍ତ୍ତିବାର ଜନ୍ମ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ସେତେବେଳେ ଯୁଏ ସେତେବେଳେ ପାପର ଭାରା ଅଧ୍ୟଧକ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଭଗବାନ୍ ତାରାରେ କହିଛନ୍ତି । ‘ଯଦି ଯଦା ହି ପରମୟ ଗୁନିର ଭବତିଃ ଭାରତ । ଅଧ୍ୟୁଥନାର୍ଥାୟଂଧର୍ମୟ ତଦାମନ ପୂର୍ଣ୍ଣମଧ୍ୟ । ପରିତ୍ରାଣାଯଃ ସାଧୁନାୟ । ଧର୍ମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣମାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରମପୁରୁଷ , ପରମାମ୍ବା , କଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ । ତାଙ୍କର ଅଳୋକିକ ଲୀଳାକୁ ବର୍ଣ୍ଣବାକୁ ମୋ ଆଖରେ ଶର ଅଭାବ ନିଷିଦ୍ଧ । ସତ୍ୟ ପୁଣରେ ନର ବୃଦ୍ଧ ଧାରା ନାରାଯଣ । ତ୍ରୈତ୍ୟାରେ ଶ୍ରାବନ ବୃଧାରା ରାବଣ ବରଜକାରୀ ସ୍ଵାଧୀନ ମର୍ଯ୍ୟଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ । ପୁଣର ପୁଣରେ ଗୋପ ବଳକ ନଦିଲାଲା ଦେବକୀ ବସୁଦେବ ଦ୍ୱାରା ଯଶୋଦା ଆର ଏକଇର ବଳା ବିଶିକେନାନ ତଥା ନଳି ପୁଣରେ ହାତ ଗୋତ ନଥ୍ବା ଓ ନାନ ନ ଥାଇ ଶୁଣି ପାରୁଥାରା ସ୍ଵାଧୀନରୁମୁହୁତି ଜଗନ୍ନାଥ । ଯାହା ହେଉ ବି କୃଷ୍ଣ ରଷ ବା ରାମ ରଷ ଏମିତି ପାଯୁଷକ , ଅରେ ଯେଉଁ ନର ତାକୁ ଅଗ୍ରହର ସହ ଆନନ୍ଦରେ ପାନ କରିଛି ତା’ର ଅଳୋକିକ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ସେ ଆନନ୍ଦରେ ଅନୁଭବ କରିଛି । ଦାସର ପୁଣରେ ଯେତେବେଳେ ଭୋଲ ବଞ୍ଚନ ରାଜା ଉତ୍ସବେନକର ପୁତ୍ର ପୁର ବିଜୟ କଂସ ଅନେକ ଅକଥାନୀୟ ଅଭ୍ୟାରା ଓ ବଳ ପ୍ରେୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଧରଣୀ ବକ୍ଷରେ ଏମିତି ଭୟର ଆଜଳ ବିପ୍ରାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ ଶେଷରେ ଆମା ବସୁଧା ବା ସ୍ଵାଧୀ ଧରଣୀ କଂସର ଅବଦ ଭାରା ସହି ନ ପାରି ଯାଇ ପିତାମହ ଦୁଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ବୁଝାକୁ ନିବେଦନ କଲେ । ଏମନ୍ତ ଦେବତା ଦେବତା ଓ ଯିତାମହ ବୁଝା ଏକାକି ହୋଇ ଏ ସମାଚାର ନେଇ ଶାରାହି ତରର ସ୍ଵାଧୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଯତନ କାଳେ ଯାଇ ଗୁହାରି ଜୀବିଲେ । ଦେବତା ମାନଙ୍କର ଗୁହାରି ଶୁଣି ସ୍ଵାଧୀ ବିଷ୍ଣୁ ମାଆ ବସୁଧାକୁ କଥା ଦେଲେ ଯେ

ମୁଖ୍ୟରାରେ ମାଆ ଦେବକୀ ଜନ୍ମ ନେଇ ଗୋପରେ ବଢି ଦୁଷ୍ଟ ବିନାଶ କରିବି । ଏହି କଥା ଶୁଣି ଦେବକା ବୃତ୍ତ ଶୁଣି ହୋଇ ସୋଠୁ ଜଳର ଶ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ଧନ କଲେ ପରେ ମାସ ଓ ମାସ ପରେ ବର୍ଷ ଲିଖ୍ୟା । କଂସକୁ ଯେତେବେଳେ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ସେ ନିଜର ପିତା ସନଙ୍କୁ ବନ୍ଦି କରି ନିବଜ ରାଗରେ ରଖିଥିଲା । ପିତା ହୋଇ ତ୍ର ଦ୍ୱାର ପାଳ ଭାବେ ବି ନିମ୍ନଲିଖିତ ରାଜା ଉପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆସେ ଭାଗ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସାଜେ ତାହା ହେଲେ ଅନ୍ୟ କିଛି ନଥାଏ । ଜଣେ ପ୍ରଜାବନ୍ଧଳ ରାଜା ମଧ୍ୟ ଚୌକିଦାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନାନ କରିବା ଏକ ଫରା କପାଳ କଲେ । ତେଣୁ କଥାରେ ଅଛି ଯେ ‘ରାଜେନ୍ଦ୍ର କାଳି ସେ’ । ଅନେକ ଦିନ ଗଲା ପରେ ନିଜ ଭରଣୀ ଦେବକୀ ସହ ରାଜା ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିବାହ ସଂପର୍କ ଲେ । ନିଜ ରଥରେ ଦେବକୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ ନେଇ ତାଳ ଶୁଦ୍ଧ ଛାଡ଼ିବା ଲେ । ସେହି ରଥର ସାରଥ ନିଜେ ଥିଲେ । ରଥ ବାହି ଗଲାବେଳେ ଶୁନ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣିଲା । ରଥରେ...କଂସ ତୁ ଯେଉଁ ସହୋଦର ଓ ଭିଜୋଇଲୁ ରଥରେ ବସାଇ ତାହା ପୂରା ଭୁଲ । ତୋର ଦେବକାର ଅଷ୍ଟମ ଗର୍ଭରେ ଜନ୍ମ ବିଷ୍ଣୁ ତୋର ବଂଶକୁ ସମ୍ମଳେ ନାଶ । ଏହି ଶୁନ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣି ରାକ୍ଷସ ମଥା ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । କଂସ ଓ ଦେବକାଙ୍କୁ ସେହି ରାତ୍ରାରେ ଶାନ୍ତି ଦେଲା । କଂସ ଭୁଲିଗଲା ନାମେ ମୋର ଭରଣୀ ଓ ଭିଜୋର । ଶାନ୍ତି ପରେ ମାତା ଦେବକୀ ଅନେକ କାହାତ୍ତି ମିନାତି କରି କହିଲେ ରେ..କଂସ ତୁ ଆଉ ଏତେ କଷ୍ଟ କହିଛି ଦେଉଛୁ । ପ୍ରଥାର ଓ ଶାନ୍ତି ପାଇ ଆମର କଷ୍ଟ ଭାଗୁର ହେଲାମି । ତୋରେ ଅନୁଗୋଧ ମୋ ଗର୍ଭରେ ଯେତେ ତହେବେ ତୋ ପାଦ ତଳେ ଅର୍ପଣା । ଦେବକୀ ଓ ବସୁଦେବଙ୍କର ଶୁଣି କଂସ ସେହିଠାରେ ମାତା ଓ ରାଜା ବସୁଦେବଙ୍କୁ ତ୍ରିବାର ଭାଗଥିଲେ । କଂସ ନିଜ ଭରଣୀ କିମ୍ବା କଥା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଲାଗେ ଶିଙ୍ଗକୁ ଲଗାଇ କାରାଗାର

ଶୁଣ୍ଡୀ ଏବଂ ସେହି
ଦ୍ୱାରାପାଳ ଭାବେ ରାଜା
ନିମ୍ନଲ୍ଲଙ୍ଘ କରିଲା । ଅନେକ
କୁଟୁମ୍ବ ଦେବକୀ ବସୁଦେବର
ରଜଣେଇବା ପାଇଁ ପ୍ରହରି
ଲା । ଦିନ ପରେ ଦିନ,
ମାସ ଓ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ
ଦରିଆ ଭିତରେ ଉଚ୍ଚତରୁ
ଲା ବସୁଦେବଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ
ଶିଖ ସ୍ଵପ୍ନ ଭାଗ୍ୟରେ ଦିନକୁ
ଦରିଆ ଭିତରକୁ ୫୦ଲି
ଲାଗିଲା । ଦେବକାର
କୁଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟିଏ
ଓ ଦୁଃଖ କଂସ ନିଜରେ
ଜ ହସ୍ତରେ ଅପର୍ଶ କରି
ପର ଲୁହର ବନ୍ୟା ଭିତରେ
ଲ କାରାବରଣ କରୁଥାନ୍ତି ।
ତାହେଁ କୌଣସି ବାପା
ଜିନ୍ତି ପୁତ୍ରକୁ କଂସେଇ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଭଲି କୁର ଦାନବକୁ
କରି ପାରିବ କି
ନ ? ବସୁଦେବ ଏମିତି
କରି ଷଡ ପୁତ୍ରକୁ କଂସ
ଅପର୍ଶ କରି ଦେଲା ପରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଳା ଉପରେ
ଦେବାକୁ ଜମା କ୍ଷୋଭ
ନଥିଲା । ମାମୁଁ ହୋଇ
କରି ପାପିଷ୍ଠ କଂସ ଜମା
କରୁ ନଥାଏ । ଅଷ୍ଟମ
ଦିନ ବିଶୁଳି କନ୍ୟା କଂସ
ଶୁନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ କଂସକୁ
ଶାଳ କହିଲେ ରେ...କଂସ
ଆଉ ଅଛଦିନ ତେଣୁ ମନେ
ତାର ଅନ୍ୟାୟ ଆଉ ଦେଖି
ନାହିଁ । ତୋ ଉଠି ପାପାର
ପୁଣ୍ଯର ଶାନ୍ତିର ବିଗଜମାନ ।
ପୁତ୍ରକୁ ହତ୍ୟା ପରେ
ଅଷ୍ଟମ ଗର୍ଭ ହେବା ଜଣି
ପାରର ବୁରକ୍ଷା ଦାନିଦିନକୁ
ଏବଂ ଦେବକାର ଅଷ୍ଟମ
କରିବା ଲାଗି କାରାଗାର
ଶ କରି ଦେବକାର ଗର୍ଭକୁ
ଯାଇଥିଲା । କଂସ ସେ
ବିଲା ଯେ ସୀ ହତ୍ୟା, ଗର୍ଭ
ହରି ହେଉଛି ସବୁଠାର ବତ
ଶୁ ଏବଂ କରିବାର ଭାବି
ବୋଲି ନିଜ ମନରେ ଭାବି
ପରରୁ ପଳେଇ ଗଲା ।
ଅଷ୍ଟମ ଗର୍ଭର ଖୁବର ପାଇ
ଥାଇ ପଡ଼ିଲା କିଛି ମାସ
ଏକ ଅମୃତମୟ କେଳ ଆସି
ବସୁଦେବ ଭାଗ୍ୟରେ ନୁହେଁ
ଶାନ୍ତିର ଲହରା ଖେଳାଇ

ତାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଲାଜଗଳା
ଟି ନବ କିରଣ ନେଇ
ପରି ମନେହେଲା ।
ନିଜର କାଳକାରେ
ଏ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଦୋଳାଯମାନ
ମୃଦୁ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହୋଇ
ହିବାକୁ ଲାଗିଲା ।
ଏଥାଏ ସତେ ପାରିଜାତର
ପରି । ପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦନାର,
କର୍ମ କର୍ମଦାୟକ,
ଲାଜକର ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ
ବେଳ ଜାଣି ଲାଗୁ
ଲମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ
ଦେବକୀଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଟିତ
ଶଦେଲେ । ଭାବୁବ
ତିଥର ମଧ୍ୟାଭାବରେ
। ପବନ ଅଶ୍ଵାଶ
ବା ଆରମ୍ଭ କଲା
ର ଘୋର ଗରଜନ
ଶର୍ଷା ସାଙ୍ଗୁ ବିଳିର
ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ
ହୂର୍ଝ ରୋକି ପାରୁ
ବୀ ଲୁଗୁଆସ ସତେ
ପର ସମ୍ବ୍ରଦ ପରି ।
ହୃଦୟରେ ସ୍ୱାଂ ବାଳ
। ଜୀବନ, ଯଶୋଦା
ବାଙ୍ଗକେବିହାରା ମାଆ
ଶଙ୍କ, ଦକ୍ଷ, ଶଦା
କ୍ଷେ ହେଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନିର୍ମଳ ଦେଖାଗଲା
ଗଲା ଦେବକୀ ୩ ଓ
ଥୁବା ବଦିଶାଳର
ନବ ଆଲୋକରେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦେଖୁ
ବକାଳର ଆନନ୍ଦଶ୍ରୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରି ବହିଗଲା
ଶୁଣୁ ତାରଙ୍କ ପିତା
ତ ଭାଗ୍ୟରେ ଥୁଲେ
କଙ୍କ ମନ ବିଳିତ
ମନେ ମନେ ଚିତ୍ତା
ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ସାମାନ୍ୟ
ତୋତେ ରକ୍ଷା କରି
ତୁମ୍ଭାଶ୍ରୁର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା
କରି ରକ୍ଷା କର ଏତିକି
ଥୁଥନ୍ତି । ପିତାଙ୍କୁ ଗାହୁ
ହିଲେ ପିତା ତୁମ୍ଭ
କର ନାହିଁ ମୋତେ
ର ଥୋଇ ବିଜୁଳି
ନେଇ ଆସ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସୁଦେଶ ସେହି ମଧ୍ୟ
ମାନେ ଶୋଇଥିବା
ମୁଁ ମୁଣ୍ଡରେ ମୁଣ୍ଡରେ
ପାଇଁ ଅଗୁଷର
କଙ୍କ ହାତରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ହାତରୁ ଶିଳ୍କୁଳି
କବାଟ ମେଲି ଗଲା

ସୂର୍ଯ୍ୟ କୃତ୍ତବ୍ୟ ମାନଳା: ବିଷ୍ଣୁଶିର ରିତେ ପିତ୍ରିଷମ୍ ସୁପ୍ରିମକୋଟ଼ରେ ଖାରଜ

ପ୍ରସ୍ତାବତ ଦୋବଳ୍ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ତ ନମାଶ ସ୍କୁଲ ବୁଲ୍ ଦେଖୁଲେ ବଜାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ

ଧ୍ୟାନମନଗର-ଦୋବଳ ରାଷ୍ଟ୍ରାର
ମୁଣ୍ଡପାପୁର ଘୋଡ଼ଗଣ୍ଡ ନାଳ ପାଖରେ
ପ୍ରତ୍ୟାବିତ ଦୋବଳ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ ପୁଲ
କୁଳି ଦେଖିଛନ୍ତି । ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତକ ପରିବହନ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ
ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ସଚିବ ଅଭ୍ୟାସ କୁଳାର
ବିଶ୍ୱାଳ ପହଞ୍ଚି ପ୍ରତି ଅନୁଧାନ କରିଛନ୍ତି ।
ମନ୍ତ୍ରୀହାରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଏବଂ ଧ୍ୟାନମନଗର
ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀରାର, ବିଭିନ୍ନ ସହ ପୂର୍ବ ଓ ଗୁରୁ
ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀ ଆସି
ଧ୍ୟାନମନଗର-ଦୋବଳ ରାଷ୍ଟ୍ରାର ଘୋଡ଼ଗଣ୍ଡ
ନାଳ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏଠାରେ
ପରାହତିବା ପରେ ପ୍ରତ୍ୟାବିତ ମୁଆ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ
ପୁଲ ବୁଲି ଦେଖିଥିଲେ । ଏହାପରେ
ଯେଥାରୁ ଦୋବଳ ବ୍ୟାଙ୍କ ବଜାର ପାଖକୁ
ଆସି ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବୁଲି
ଦେଖିଥିଲେ । ଦୋବଳରେ ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ

ପାହାନ୍ୟ ବିଷାରେ ଧାରାରେ
ବିଜୁଳି ସ୍ଵପ୍ନ, ୨୦ ଘଣ୍ଟା ପରେ
ଆସିଲା ବିଜୁଳି

ଭାବୁକ, ନ୍ୟୁଳ୍ ବ୍ୟୁଗେ
ସାମାନ୍ୟ ବଶୀରେ ଧାରା
ଅଞ୍ଚଳରୁ ବିଲ୍ଲି ସରବରାହ ସ୍ଥର୍ଷ ବନ
ହୋଇଯାଇଛି । ଅପରାହ୍ନରେ ସାମାନ୍ୟ
ବର୍ଷା ପରେ ଧାରା ବାଂଶତା ଜାଗୁଳା,
ଦୋସିଙ୍ଗା ଏବଂ କଇଥିଶୋଲା
ପଞ୍ଚାଯତରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବରାହ
ସ୍ଥର୍ଷ ବନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ସରବରାହରେ ବ୍ୟାହତ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା, ସେଥିନେଇ କର୍ମଚାରୀ
ମାନେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ପାଇଁରେ
ହଜାର ହଜାର ଉପରୋକ୍ତ ଏହି ସେବା
ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ସହ ଗଠି

ଉପାଧକ ନିରଞ୍ଜନ ସିଲଦାରଙ୍କ ନାମରେ
ଦୋକାନ ଲାଗି ସେ ପଞ୍ଚାବ ନ୍ୟାସରେ
ନେଇଥିଲେ । ହେଲେ ନିରଞ୍ଜନ କରେ
କରିଥିବା ବେଳେ କୋଣିତ ପରେ ଆହୁ
କରିବାରିନିଥିଲେ । ଏହାରି ଭିତରେ
ଚଙ୍ଗାରେ ପଦହଞ୍ଚିଥା ବେଳେ ପଞ୍ଚାବ ବା
ବିନ୍ଦୁ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ରଣ ମେନ୍ଦର
କରିଦେବା କଥା କହି ହାଇକୋର୍ଟରୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ସମୟ ନଦେଇ ପୋଲିସ ସହାୟତାରେ
ପ୍ରକ୍ରିୟରେ ଜଣେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବ ନେଇଲୁ
ବିନା ଅନୁମତିରେ କେମିତି ନିଲାମ କରି
ତେବେ ବ୍ୟାଙ୍କ ପରିଚାଳକ କହିଛନ୍ତି ଯେ

ଭାବୁକ, ନ୍ୟୁଳ୍ ବ୍ୟୁଗେ
ସାମାନ୍ୟ ବଶୀରେ ଧାରା
ଅଞ୍ଚଳରୁ ବିଲ୍ଲି ସରବରାହ ସ୍ଥର୍ଷ ବନ
ହୋଇଯାଇଛି । ଅପରାହ୍ନରେ ସାମାନ୍ୟ
ବର୍ଷା ପରେ ଧାରା ବାଂଶତା ଜାଗୁଳା,
ଦୋସିଙ୍ଗା ଏବଂ କଇଥିଶୋଲା
ପଞ୍ଚାଯତରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବରାହ
ସ୍ଥର୍ଷ ବନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ସରବରାହରେ ବ୍ୟାହତ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା, ସେଥିନେଇ କର୍ମଚାରୀ
ମାନେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ପାଇଁରେ
ହଜାର ହଜାର ଉପରୋକ୍ତ ଏହି ସେବା
ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ସହ ଗଠି

ଉପାଧକ ନିରଞ୍ଜନ ସିଲଦାରଙ୍କ ନାମରେ
ଦୋକାନ ଲାଗି ସେ ପଞ୍ଚାବ ନ୍ୟାସରେ
ନେଇଥିଲେ । ହେଲେ ନିରଞ୍ଜନ କରେ
କରିଥିବା ବେଳେ କୋଣିତ ପରେ ଆହୁ
କରିବାରିନିଥିଲେ । ଏହାରି ଭିତରେ
ଚଙ୍ଗାରେ ପଦହଞ୍ଚିଥା ବେଳେ ପଞ୍ଚାବ ବା
ବିନ୍ଦୁ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ରଣ ମେନ୍ଦର
କରିଦେବା କଥା କହି ହାଇକୋର୍ଟରୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ସମୟ ନଦେଇ ପୋଲିସ ସହାୟତାରେ
ପ୍ରକ୍ରିୟରେ ଜଣେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବ ନେଇ
ବିନା ଅନୁମତିରେ କେମିତି ନିଲାମ କରି
ତେବେ ବ୍ୟାଙ୍କ ପରିଚାଳକ କହିଛନ୍ତି ଯେ

କିମ୍ବ'ରେ ଯୁଦ୍ଧିଗ୍-ନା ମଳିଲାହି,
ପୂରୁଣା ତୁବନେଶ୍ଵର ହାଡ଼ିପୋଖରା ଓ
ଶ୍ରାବନନଗରରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ
(ଜିଏ) ବିଭାଗ ଜମିରେ ୧୮୫୮ଟି
କାର୍ତ୍ତର୍ଷ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗ
ଉଡ଼ିରେ ରଚନାତ୍ମିକ ବନ୍ଧିବାସିଙ୍କ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ
ଆୟକାରା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ
ନିଯମ ରଖିଥିଲା । ମୃତ ଓ ନଗର
ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ, ମୃତ ବିଭାଗ, ପୂର୍ବ
ବିଭାଗ, ତୁବନେଶ୍ଵର ମ୍ୟାନ୍ତିରୀପାଲିଟି
(ଏବେ ବିଏମ୍ସି) ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନେଇ

୧ ୯୩୩ ମସିହା ଅଞ୍ଚୋବର ୧୦ ରେ
 ‘ମୁଁ କୁର୍ତ୍ତର୍ଷ ଆଳଗମେଣ୍ଟ କମିଟି’
 ଗଠନ ହୋଇଥିଲା । କମିଟିର ପ୍ରଥମ
 ବୈଠକ ୧ ୯୩୪ ଜୁନ, ୨୪
 ଡାରିଶିରେ ବସିଥିଲା । ବହୁବାସିନୀଙ୍କୁ
 ବାଣ୍ଶିଲେ ରଡ଼ା ମିଲିବ ନାହିଁ ବା ସମସ୍ୟା
 ହେବା ଆଶଙ୍କା । କରି ସରକାରୀ
 କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଏହି କୁର୍ତ୍ତର୍ଷ ବାଣ୍ଶିବା ପାଇଁ
 କମିଟି ଯୋଜନା କରି କିଛି
 କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଶି ଦେଇଥିଲା ।
 ତାକି ରି ସରିବା ପରେ କୁର୍ତ୍ତର୍ଷ

ଫେରାଇବେ ଓ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ କ୍ଲାର୍ଟର ସ୍ଥାନାଷ୍ଟର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସର୍ବ ରହିଥିଲା । କିଛି ଦିନ ଭଡ଼ା ଆଦାୟ କରିବା ପରେ ବିଷମସି ଆଉ ଭଡ଼ା ଆଦାୟ କରିନଥିଲା । ଭଡ଼ା ଆଦାୟ କରିଥିଲେ ହୁଏତ ଭଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଘରୁ ହଶାଇବା ଭଳି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଷମସି ହଶାଇ ପରିଥିବା । କିନ୍ତୁ ସେ ସୁଯୋଗ ଏବେ ନାହିଁ । ସରକାରୀ କର୍ଦ୍ଦାରୀଙ୍କୁ ବାର୍ଷି ଏହି କମିଟି ସ୍ଥାପନ କାର୍ତ୍ତର୍ଥ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ ନିଯମାବଳୀକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିବା ବେଳେ ବିଷମସିର ଆଉ ଏକ ତୁଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୁହାଇଥିଲା । ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ପରଚର୍ଚୀ ସମୟରେ କ୍ଲାର୍ଟର୍ସରେ ରହୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କୌର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରାସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରାଯ ଆସିଥିଲା । ଏବେ ବିଷମସି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ହାରିବା ପରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାର୍ଟର୍ସ ବିଷମସି ହାତରୁ ଯିବା ଥିଯାଇଥିଲା ।

ତମ୍ଭା ପୁଲର ମହକ ହରାଉଛି କାଣୀପୁର

ରାୟଗଡ଼ା, ମୁୟଙ୍କ ବୁୟିଚେ

ରାଯଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ଶିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ କାଶାପୁର ବଳ୍କ ଅନାହର ଓ ଝାଡ଼ାବାଟି ପାଇଁ ବାରମାର ଅପରାଦ ମୁଣ୍ଡାଇଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତି ଏହି ଆଦିବାସୀ ଅଧିକାରୀ କ୍ଲକ୍ଷ୍ଣ ବୌଦ୍ଧଯ୍ୟରେ ଉରି ଦେଇଛି । ରାଜରାଜୁଡ଼ା ଅମଳରୁ ଏଠାକାର ପରିବେଶ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲା । କାରଣ ଏଠାକାର ଘାଁ ଜଙ୍ଗଳକୁ ସୁଧାରିତ କରୁଥିଲା ବିଶ୍ଵିର୍ଣ୍ଣ ଚମ୍ପା ବଣ । ତେଣୁ ଲକ୍ଷେ ଚମ୍ପା ଗଛର ମୂଳକ ବେଳି ପୂର୍ବ ନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଚମ୍ପା ଫୁଲର ମହିଳା ଆହ୍ଵାନପ୍ରେଦେଶ ଓ ଉଭରପ୍ରେଦେଶର ବେପାରାଙ୍କ କାଶାପୁର ଟଣି ଆଣୁଥିଲା । ଅତର ପାଇଁ ବାହାର ବ୍ୟବସାୟ ଚମ୍ପାଫୁଲ କିଣିବାକୁ ବାରମାର ଆସୁଥିଲେ । ସେହିପରି ମହାଦେବଙ୍କୁ ଚମ୍ପାଫୁଲ ଚଢାଇବା ନିମନ୍ତେ କାଶାପୁର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ । ବର୍ଷ ତାମା ପ୍ରତୁର ଚମ୍ପାଫୁଲ ମିଳୁଥିବାର କାଶାପୁରର ସ୍ଵରଗ ନନ୍ଦ ନର ମର୍ମିଣ୍ଣ ନ୍ୟାନିତିଥା । ତେବେବେ ମରିବିର୍ଭବ ମରିଦିନରେ

କାଶାପୁର ରେଞ୍ଜ ପକ୍ଷଗୁ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନରେ ଚିତ୍ର ଚାରାବୋପଥ କରି ପୂର୍ବ ଗୋବିର ଫେରାଇ ଅଣିବାକୁ ପ୍ରୟାସ ହେଲିଥିଲା । କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥିତ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଅଥାବର ସୁଫଳ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ନାଳକଣ୍ଡେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଏବେ ୪୦ ଟଙ୍କା ପୁରୁଷା ଚମ୍ପା ଗଛ ରହିଛି । ବର୍ଷ ତମାମ ସେହି ଗଛ ଫୁଲ ମିଳୁଥିବାର ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ ଏହାକୁ ପ୍ରିଜାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ପରିବାର ଚମ୍ପା ଫୁଲ କିମ୍ବା କରି ଗୁର୍ଜାରା ମେଖାଉଥିଲେ । କାଶାପୁର ରାଷ୍ଟ୍ରାର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଚମ୍ପା ଗଛ ରହିଥିଲା ବୋଲି ଶିକ୍ଷିତ ରାମାନନ୍ଦ ତୋଧୁରା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଉନ୍ନତାକରଣ ମାର୍ଗେ ଲକ୍ଷେ ଚମ୍ପାର ଅଞ୍ଚଳ ବୋର୍ଦ୍ଦ ଗୋବି ମଣିତ କରିଥିବା କାଶାପୁର ସୁଗନ୍ଧ ହାରାଇ ସାରିଲାଣି

ସାଂସ୍କୃତ ବିଭାଗର ଅବହେଳା:ସାଂସ୍କୃତକ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ମଳ୍ଲମ ପ୍ରାସାଦନ

ଡକ୍ଟିଆ ଅସ୍ତିତା ନାରା ଦେଇ ବିଜେତା
ଥର ରାଜ୍ୟରେ କ୍ଷମତାକୁ ଆବଶ୍ଯକ, ହେଲେ
ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ
ପଡ଼ିଛି । ନା ଏକାଡେମୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ନୂଆ
ଦିଆୟାଇଛି, ନା ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳୁଛି । ରାଜ୍ୟ ରାମମୋହନ
ପାଠାଗାର ଯୋଜନାରେ ବହିକିଶା
ହୋଇଯାଇଛି । ବିଭାଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଗନ୍ଧତ
ଚାଲିଛି । ଏହାକୁ ନେଇ କଳାକାର, ସାଂ
ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଅସତ୍ରୋଷ ବଡ଼ିବାରେ ଲାଗୁ
ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଡକ୍ଟିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକା
ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ, ଲଳିତ
ଏକାଡେମୀ ଓ ଉତ୍ସବ ଏକାଡେମୀର କହୁ ଗୁରୁ
ପଦବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ
ମେ ୨୦ ତାରିଖରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା

ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇଁ ପୂରଣ ହେଲା
ଏକାଡେମୋର ସାଧାପତି, ଉଦ୍‌ଘାଟନ
ଆଦି ପ୍ରମୁଖ ପଦବିଗୁଡ଼ିକର
ବଦଳାଇବାକୁ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ
ଦିଆଯାଇଛି । ହେଲେ ସରକା
ମନୋନୟନ କରିବେ ନା
କରିବେ, ନିଷ୍ଠାର ନେଇପାଇବା
ଏକାଡେମୋର ସାଧାରଣ ପରିଚାର
ହେବ ଗଠନ ହୋଇପାରୁନ୍ତ
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଚକିତ ରହିଛି
ବର୍ଷ ଧରି ଏକାଡେମୀ ପୂରଣ
ପାରୁନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିଭାଗ
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାପନ
ସେଠାରେ ସ୍ଥାପନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରିଗାରା ନାହାନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ଦେଶ
ଘରୋର ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନକ

କାନ୍ତିର ପାଦ ଲାଗେ ଏହି ଶବ୍ଦରେ କାନ୍ତିର ପାଦ ଲାଗେ ଏହି ଶବ୍ଦରେ

ବଲାଞ୍ଜି ର ମୁନିସିପାଲିଟି
ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ଜନଗହଳି ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରାଷ୍ଟ୍ରା ଗୁଡ଼ାକ ଅତି କଦର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା
ବେଳେ ସୌଦର୍ଯ୍ୟକରଣ ନାମରେ
ଲକ୍ଷାଧିକ ଚଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଉଥିବା
ଦେଖୁବାକୁ ମିଳାଇ ଓ ବଲାଞ୍ଜିର ସହରର
ଏକ ମୁଖ୍ୟାରାଷ୍ଟ୍ରା ରମାଇ ଟକିଜିରୁ
ଦେଖିବ ବଜାରକୁ ଯାଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ
ନାଳ ନର୍ଦମା ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ
କଦର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଛିଛି । ଏହି ମୁଖ୍ୟ
ରାଷ୍ଟ୍ରାରୁ ମୁନିସିପାଲିଟି ମାତ୍ର ୫୦
ମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ପ୍ରତିଦିନ
ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରାଦେଇ ପୌରପରିଷଦର
ଅଧ୍ୟକାରୀ, କର୍ମଚାରୀ ବିଭିନ୍ନ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଅନ୍ୟିତର ଏବଂ ହଜାର
ହଜାର ଜନସାଧାରଣ ଯାଦାଯାତ
କରୁଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଛି ଏହି
କଦର୍ଯ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ସେହିପରି ସିରିଲ୍
କୋର୍ଟ ସାମନା ହାତାଶାଳ ପଢାକୁ
ଯାଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରା, ଜଳାଗାମ ମନ୍ଦିର
ରାଷ୍ଟ୍ରା ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଭାବେ କଦର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ଦୀର୍ଘବର୍ଷ
ହେଲା ମରାମତି ମଧ୍ୟ କରାଯାଉନାହିଁ ।

ବିନା ଉତ୍ତରରେ ଚାଲିଛି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଆରୋଗ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର

ଉଦ୍‌ଘାତିତ ହୋଇଥିଲା । ଉଦ୍‌ଘାତନ ସମୟରେ କୁହାୟାଇଥିଲା ଯେ, ଏହି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆଖାପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଗର୍ଭବତୀ, ନବଜାତ ଶିଶୁ, ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ମିଳିପାରିବ । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଓ ପ୍ରୟୋଗ ସମୟରେ ଯତ୍ନ, ନବଜାତ ଓ ଶିଶୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା, କୌଣସି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା, ପରିବାର ନିଯୋଜନ, ଗର୍ଭ ନିରୋଧକ ପରିଚି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଜନନ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା, ଜାତୀୟ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କର୍ମ୍ୟପଦ୍ଧତିମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ଓ ସାମାଜିକ ଅସୁସ୍ଥତାର ବହିର୍ଭାଗ ସେବା ସହ ଜରୁରାକାଳାନ୍ତର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ସୁରିଧା ମିଳିପାରିବ । ସମସ୍ତ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ପ୍ରାଥମିକ କିଳିଦିଶା ନିମନ୍ତେ ପରାମର୍ଶ, ରୋଗ ନିରୂପଣ ଏବଂ ଔଷଧ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ସାଧାରଣ ରୋଗ ଓ ସାମାଜିକ ଅସୁସ୍ଥତାର ବହିର୍ଭାଗ ସେବା ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଜର, ଶାସନଳୀ ସଂକ୍ରମଣ, ଚର୍ମ ସଂକ୍ରମଣ ଓ ଆଶ୍ଵରଣ୍ଣି ବ୍ୟଥା ଓ ସାଧାର ଚର୍ମ ସଂକ୍ରମଣର କିଳିଦିଶା ହୋଇପାରିବ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ମେଡିକାଲ ଅଫିସର,

ହେଲେ ଡାକ୍ତର ଏହି ସ୍ଥାପ୍ନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର
ଆସୁନାହାନ୍ତି । ଫଳରେ ଅଞ୍ଚଳବ
ଉପସ୍ଥିତ ସ୍ଥାପ୍ନ୍ୟ ସେବା ପାଇବ
ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଜନ
ପାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କ ଭରଷାରେ ସ୍ଥା
କେନ୍ଦ୍ର ଚାଲିଛି । ଯାହାକୁ ନେ
ଅଞ୍ଚଳବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷେ
ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଛି । ସେହିତ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଭାବ ହେବାକୁ
ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଛି । ଏଣୁ ରେ
ସେବା ଏବଂ ପରିକ୍ଷାରେ ଉପରେ
ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ଲାଗିଛି
ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ଥାନାୟ କଟେଇରେବ
ମୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି କିଛିଛନ୍ତି ।
ଡାକ୍ତର ଅଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ମହାନମନ
ନିଗମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକହି
କରାଯାଇଛି । ଅନେକ ମାସ ହେବା
ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପରେ ଶେଷ
ଡାକ୍ତର ନେଇ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ
ପାଇଥିଲା । ଅଛେ ଦିନ ଭିତରେ
ସାକ୍ଷାତକାର ସହିତ ଡାକ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

